

endnu uvist, men afhænger jo også af hvor mange revisorer, der bliver indbragt for Disciplinær-nævnet, som følge af overtrædelse af revisorlov-givningen m.v.

Spørgsmål 11

Hvordan kan ministeren sikre, at det fremgår af revisionsprotokollen, hvor mange managementbreve en virksomheds revision har fremsendt til den pågældende virksomheds direktion?

Svar

Indledningsvis bemærkes, at pligten til at føre en revisionsprotokol tidligere fremgik af årsregnskabsloven, men i forbindelse med vedtagelsen af den nye årsregnskabslov fra 2001 blev bestemmelsen overført til revisorlovene. Hverken ved overførelsen af bestemmelsen til revisorlovene eller i forslaget til ny revisorlov er der tiltænkt nogen materiel ændring af den hidtidige regulering.

Revisionsprotokollen er revisors primære kommunikationsmiddel til selskabets øverste ledelse. I revisionsprotokollen skal i det mindste anføres de oplysninger, der fremgår af henholdsvis forslaget § 10, stk. 4 og 5, og erklæringsbekendtgørelsens § 19. Andre forhold, som revisor ønsker at gøre selskabets øverste ledelse opmærksom på, kan også indføres i revisionsprotokollen.

Herudover vil revisor i sit arbejde ofte have et behov for skriftligt at kommunikere med selskabets direktion, hvilket bl.a. kan ske ved et såkaldt managementbrev. Lovgivningen stiller ikke formkrav til denne korrespondance mellem revisor og selskabets direktion, ligesom der ikke stilles krav om, at antallet af sådanne breve skal oplyses i revisionsprotokollen.

Jeg vil imidlertid gerne understrege, at et managementbrev aldrig vil kunne erstatte de lovpligtige oplysninger, der skal fremgå af revisionsprotokollen.

Spørgsmål 12

Kan ministeren bekræfte, at kvalitetskontrollen også skal omfatte revision, som ikke er nødvendig af hensyn til EU-implementeringen?

Svar

EU-Kommissionens henstilling om kvalitets-sikring i revisionsvirksomheder vedrører alene lovpligtig revision.

Med lovforslaget går vi et skridt videre end henstillingen, idet bestemmelserne om lovpligtig kvalitetskontrol omfatter enhver form for erklæring, som ikke alene skal anvendes af revisors opdragsgiver, men tillige anvendes overfor tredjemand, som kreditinstitutter, offentlige myndigheder og andre. Når revisor afgiver disse erklæringer, er revisor offentlighedens tillidsrepræsentant. Kvalitetskontrollen skal således omfatte revisors uafhængighed og kvaliteten af det udførte arbejde, som revisor udfører som offentlighedens tillidsrepræsentant – altså når han eller hun reviderer og afgiver erklæringer overfor omverdenen.

Det er jo ikke blot i forbindelse med lovpligtig revision, men også ved afgivelse af andre erklæringer, at omverdenen får en særlig interesse i revisors arbejde og i revisors uafhængighed. Omverdenens behov for kvalitet i revisors arbejde er ikke afhængig af, om revisionen er udført efter lovkrav eller efter aftale. Omverdenen må i begge tilfælde kunne forvente samme høje kvalitet i det udførte arbejde.

De ydelser som reguleres af kvalitetskontrollen er således identisk med resten af lovens reguleringsområde.

Når lovforslaget, og dermed også kravet om kvalitetssikring, går videre end EU-henstillingen, er det netop for at sikre, at loven gælder i alle de tilfælde, hvor revisor optræder som offentlighedens tillidsrepræsentant.

Revisors øvrige ydelser, der udføres i konkurrence med andre udbydere af tilsvarende ydelser, bliver derimod ikke underlagt den lovpligtige kvalitetskontrol. Her optræder revisor ikke som offentlighedens tillidsrepræsentant og er derfor, i lighed med andre rådgivere, ikke underlagt lovpligtig kvalitetskontrol.

Lovforslagets reguleringsområde er identisk med det reguleringsområde, som Revisorkommissionen foreslog i sin betænkning fra januar 2002.

Spørgsmål 13

Ministerens bedes klargøre, hvad omkostningerne ved et revisortilsyn vedrørende en revisi-